

Scénář Eva Drašnarová

**ZŠ Kavčí Hory: Richard Pernický, Jan Lukeš, Kryštof Novák, Josef Elis,
František Semerák**

Richard: 1. prosince 2023 jsme měli tu čest potkat se s osobou, která toho nespočet zažila a rádi bychom s Vámi sdíleli její příběh z jednoho z nejhorších období 20. století. Jedná se o paní Evu Drašnarovou, narozenou roku 1927 v Řevnicích. Po vypuknutí druhé světové války vládl strach a bezmoc. Obavy ještě zesílily po nařízení úřadů, aby rodina naší pamětnice ubytovala německé vojáky, kteří si měli ve městě odpočinout před odchodem na východní frontu. Paní Drašnarovou velmi překvapilo, že Němci byli velmi milí.

Pamětník:

„Byli to tankisti, nám přidělili dva mladý kluky 19 a 20, byli to študáci, strašně na Hitlera nadávali a brečeli, že musí jít na frontu a že pravděpodobně se nevrátí.....!“

Pamětník:

„Maminka vyvářela, oni chodili vždycky k mamince oblizovat lívance, že je v životě nejedli, ovocný knedlíky nejedli, takže maminka je hostila a takže se tady měli moc dobře a když odjížděli, tak plakali...“ - pozn. je to tam dvakrát, asi bych zvažila a použila jenom jednu část...(koordinátorka)

Pepa 1: Od té doby, co spojenci získali leteckou převahu, prováděli často drobné záškodnické akce. Těmto pilotům se říkalo hloubkaři a měli za úkol ničit německou infrastrukturu.

Pamětník:

„Začaly houkat sirény. No já jsem běžela domů a teď jsem viděla už letět maličký letadýlko, tak jsme říkala, já to bych chtěla vidět. Tak jsem vylezla na půdu. Usadila jsem se na tu střechu, vytáhla kapesník a mávala jo, a lítali takový maličký letadla. Dva kluci tam byli, no já jsem tam viděla takového černocho, já ho vidím do teďka, koukal na mě a smál se na mě, klidně mě mohl zastřelit jo“

Honza: Na samém konci války byla prohra Němců jasná, ale nejasná byla jejich reakce, nikdo nevěděl, zda se budou mstít a co bude dál....Češi se proto schovali do úkrytů, zatímco Němci hromadně opouštěli Řevnice.

Pamětník: „Utíkali Němci a tatínek nám nařídil abychom šli, měli jsme tam takovou parcelu, kde jsme měli chatičku na kopečku a řekl nám, abychom se do té chatičky schovali a dědu, on měl totiž nemocné nohy, tak jsme ho snesli do sklepa a dali jsme mu tam nějaký křeslo, taky nějaké deky a k tomu pití a jídlo.“

Pamětník: „Takže jsme tam s maminkou seděly a byly vystrašený a najednou přišel ten pán z CO a říká: ‚okamžitě jděte domů, máte dědečka ve okně!‘ si představte, on vylezl, snad po čtyřech a řval: ‚Vy hajzlové německý!‘ a hrozil holí. No naštěstí si ho nevšimli a odjeli“

Richard Euforie radosti přišla s Rudou armádou, která město osvobodila.

Pamětník: „Kam si šel, tak všude se hrálo a tancovalo a cizí lidi tě popadli a zatočili se. Juchali. Bylo obrovský nadšení, opravdu, to už jsem nikdy nezažila a asi nezažiju!“